CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-1612/2026 Judecătoria Orhei, sediul Central
4-25061142-03-4r-03042026 Judecător: Veronica Cupcea

D E C I Z I E
În numele Legii

01 octombrie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord
În componență:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Ghervas, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 martie 2026, adoptată în cauza contravențională, la contestația avocatului Boris Dariev în interesele contravenientului Șeptelici Aurel depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din 11.04.2025, emise în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 11.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Ghervas, în privința lui Șeptelici Aurel a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, în perioada 07 septembrie – 31 decembrie 2024, în localitatea *****, r-nul Orhei, a acceptat mijloace bănești în valută – ruble rusești, prin intermediul contului bancar personal deschis la instituția bancară „PSB Bank” situată în Federația Rusă, în schimbul exercitării votului electoral în favoarea PP „Șor”.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Ghervas, din 11.04.2025, Șeptelici Aurel a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25 000 lei.

Avocatul Boris Dariev în interesele contravenientului Șeptelici Aurel, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 11.04.2025, le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Central pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 martie 2026 a fost admisă contestația lui Șeptelici Aurel, fiind declarată nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 427323 din 11.04.2025, cu anularea deciziei agentului constatator din 11.04.2025, prin care Șeptelici Aurel a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, și încetat procesul contravențional.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Ghervas, a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 martie 2026 și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocându-se prevederile art. 462 alin. (1) și art. 466 din Codul contravențional, s-a susținut că hotărârea contestată nu cuprinde motivele care au stat la baza soluției adoptate, iar considerentele acesteia ar fi în contradicție cu dispozitivul, care ar fi expus neclar.

Totodată, s-a susținut că instanța de fond a omis să aprecieze probele prezentate în ședința de judecată, în special cele referitoare la identificarea cetățenei Șeptelici Aurel, în calitate de utilizator al numărului de telefon indicat în materialele cauzei, precum și la existența a 15 conexiuni cu PSB.

În consecință, recurentul a apreciat că procesul-verbal cu privire la contravenție nu putea fi declarat nul.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului agentului constatator, părțile nu au înaintat referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Ghervas, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 martie 2026, ca fiind depus peste termen, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 473 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul: a) este tardiv.

Astfel, în corespundere cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional, termenul de declarare a recursului împotriva hotărârii judecătorești este de 15 zile, iar dispoziția art. 469 alin. (1) Cod contravențional stabilește posibilitatea repunerii lui, în cazul în care recursul a fost declarat nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirilor materiale, sau dacă instanța de recurs a constatat, că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea participantului la proces care nu a fost prezent la soluționarea cazului, despre hotărârea adoptată.

Dispozițiile art. 463 alin. (1) Cod contravențional stipulează, că în cel mult 3 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești, copia de pe ea se remite părților, care n-au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale și, la cerere celor prezente, faptul expedierii consemnându-se în dosar.

Instanța de recurs ține să menționeze și prevederile art. 469 alin. (1) Cod contravențional, potrivit cărora, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei.

Din materialele cauzei rezultă că reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei a fost prezent la examinarea cauzei în fond, însă nu s-a prezentat la pronunțarea hotărârii judecătorești din 03.03.2026.

Implicit, Colegiul penal menționează că potrivit practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție pentru persoanele care au acces la internet și cunosc data la care va fi pronunțată decizia instanței de apel, termenul de recurs curge cel târziu din ziua plasării hotărârii motivate a instanței de apel pe internet, nu din ziua în care decizia motivată a fost primită prin poșta terestră sau electronică. *În cazul* avocaților, procurorilor și altor *profesioniști în domeniul dreptului, acest termen curge în toate cazurile din ziua pronunțării deciziei motivate a instanței de apel, indiferent de data plasării acestei decizii pe internet*. Pentru

neprofesioniști în domeniul dreptului care cunosc limba română și nu sunt privați de libertate, inclusiv partea vătămată și acuzatul care nu sunt juriști, termenul de recurs curge de la ziua plasării deciziei motivate a instanței de apel pe internet sau de la primirea ei, oricare este prima. Pentru deținuți termenul de recurs curge din ziua primirii deciziei motivate, iar pentru participanții la proces, alții decât profesioniștii în domeniul dreptului, care nu înțeleg limba română, acest termen curge din ziua primirii traducerii deciziei motivate în limba pe care o cunosc *(a se vedea încheierea Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-588/2025 din 24.12.2025).*

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal notează că termenul de depunere a recursului pentru agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, a început a curge din data de 04.03.2026, iar ultima zi pentru depunerea recursului fiind data de 18.03.2026, inclusiv, pe când cererea de recurs a fost înregistrată în cancelaria Judecătoriei Orhei, sediul Central abia la data de 23.03.2026, adică peste termenul prevăzut 468 alin. (1) Cod contravențional.

Concomitent, Colegiul penal reține că, în cererea de recurs, agentul constatator nu a solicitat repunerea cererii de recurs în termenul de atac, iar în absența unor motive excepționale, instanța este obligată să respingă recursul ca tardiv pentru a nu încălca Articolul 6 din Convenție.

Astfel, reieșind din condițiile speței și prevederile normelor citate, se constată, că declarând recurs împotriva actului judecătoresc, recurentul nu a ținut cont de prevederile legale care reglementează procedura înaintării recursului împotriva hotărârii judecătorești contravenționale, în special termenul de declarare al recursului.

În acest context, instanța de recurs notează că termenul de apel/recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși apelul/recursul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca depus peste termen, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, și doar atunci când recursul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

În aceeași ordine de idei, art. 230 alin. (1), (2) Cod de procedură penală prevede că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual şi nulitatea actului efectuat peste termen.

De rând cu aceasta, Colegiul reține, că în practica sa constantă CEDO a menționat, că principiul egalității armelor reprezintă unul din elementele noțiunii mai largi a procesului echitabil, ce presupune ca fiecare parte să

beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cazul, în condițiile care nu ar pune-o într-un dezavantaj substanțial în raport cu cealaltă parte.

Astfel, că în cauza *Ghirea vs Moldova*, Curtea a constatat că, interpretarea oferită de către instanțele judecătorești naționale prevederilor legale aplicabile în această cauză a avut un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 al Convenției, deoarece interpretarea oferită de către instanțele judecătorești naționale a permis statului, care a fost reprezentat de către procuror, să declare un apel în pofida expirării termenului de prescripție.

Totodată, în cauzele *Roșca v. Moldova, Carpov v. Moldova*, CEDO a statuat în mod constant că admiterea unui apel depus peste termen, fără motive temeinice, încalcă principiul securității raporturilor juridice. Odată ce termenul de apel a expirat, hotărârea devine definitivă, iar părțile au așteptarea legitimă ca situația lor juridică să nu mai fie modificată, iar repunerea în termen nu poate fi utilizată ca un „apel deghizat" pentru a corecta simple omisiuni administrative ale autorităților statului. A mai notat Curtea că, într-un proces echitabil, ambele părți trebuie să beneficieze de aceleași reguli procedurale. Statul dispune de logistica și personalul necesar pentru a monitoriza termenele legale. CEDO consideră, de regulă, că deficiențele administrative interne (cum ar fi volumul mare de muncă sau erorile de comunicare între departamente) nu constituie motive excepționale pentru repunerea în termen. Instanța de judecată are obligația strictă de a motiva de ce acceptă un apel tardiv. Simpla acceptare a apelului fără a analiza și justifica repunerea în termen reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

În circumstanțele expuse supra, se atestă faptul, că agentul constatator fiind reprezentant al statului și fiind cointeresat întru soluționarea justă a cauzei, urma să manifeste diligență și să se intereseze de soarta cauzei întru depunerea în termen a recursului în cazul dezacordului cu soluția emisă.

Astfel, reieșind din condițiile speței și prevederile normelor citate, se constată, că declarând recurs împotriva actului judecătoresc, recurentul nu a ținut cont de prevederile legale care reglementează procedura înaintării recursului împotriva hotărârii judecătorești contravenționale, în special termenul de declarare al recursului.

Prin urmare, se conchide că recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Ghervas, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 martie 2026, nu se încadrează în termenul legal, fiind depus peste termen.

În concluzie, Colegiul va dispune respingerea recursului formulat de agentul constatator ca fiind tardiv, ceea ce nu implică verificarea temeiurilor de

drept pentru recurs din rândul celor stabilite la art. 466 Cod contravențional prin soluționarea fondului.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. a), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei, Ion Ghervas declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 martie 2026, prin care a fost declarată nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 427323 din 11.04.2025, cu anularea deciziei agentului constatator din 11.04.2025, prin care Șeptelici Aurel a fost sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, și încetat procesul contravențional, se respinge ca fiind depus peste termen, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**